

Sygn. akt I CZ 1/06

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lutego 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Antoni Górski (przewodniczący)

SSN Marian Kocon (sprawozdawca)

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie z powództwa wzajemnego Spółdzielni Mieszkaniowej "K." w W.

przeciwko E.B.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 23 lutego 2006 r.,

zażalenia pozwanej wzajemnej

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 4 listopada 2005 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 4 listopada 2005 r. odrzucił skargę kasacyjną pozwanej wzajemnej od wyroku tego Sądu z dnia 25 lutego 2005 r. w części rozstrzygającej o powództwie wzajemnym, a to z tej przyczyny, że wartość przedmiotu zaskarżenia nie przekracza kwotowego progu dopuszczalności tej skargi (art. 398² §1 k.p.c.).

W zażaleniu na to postanowienie pozwana wzajemna wniosła o jego uchylenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W wypadku wytoczenia skutecznie powództwa wzajemnego (art. 204 k.p.c.) w istocie rzeczy ma miejsce połączenie dwóch samodzielnych, odrębnych procesów, które łączy pewna więź materialno - prawna wyrażająca się w tym, że "roszczenie wzajemne jest w związku z roszczeniem powoda, lub nadaje się do potrącenia". W tej sytuacji rzeczą Sądu pierwszej instancji jest rozstrzygnięcie o zasadności każdego powództwa - głównego i wzajemnego - i w przypadku stwierdzenia, że są one w całości bądź w części zasadne, zasądzenie na rzecz każdego z powodów - głównego i wzajemnego - od strony przeciwnej stosownych kwot (jeżeli powództwo jest w części zasadne - oddalenie go w pozostałej części). Rzeczą zaś Sądu drugiej instancji jest rozpoznanie apelacji od każdego z tych rozstrzygnięć (odnośnie powództwa głównego i wzajemnego).

W konsekwencji, wbrew odmiennemu zapatrywaniu skarżącej, przy oznaczaniu wartości przedmiotu zaskarżenia skargą kasacyjną nie sumuje się należności dochodzonych pozwem głównym i wzajemnym. Wartość przedmiotu zaskarżenia skargą kasacyjną nie może przekraczać wartości przedmiotu sporu z pozwu wzajemnego ani wartości przedmiotu zaskarżenia rozstrzygnięcia o tym przedmiocie w postępowaniu apelacyjnym. Przedmiot zaskarżenia nie jest bowiem samodzielny i nie może być większy od przedmiotu sporu oznaczonego w pozwie wzajemnym, chyba że nastąpiło rozszerzenie powództwa z pozwu wzajemnego albo zasądzenie ponad jego żądanie.

Sąd Apelacyjny zasadnie zatem odrzucił skargę kasacyjną pozwanej wzajemnej w części rozstrzygającej o powództwie wzajemnym, gdyż w owej części

wartość przedmiotu zaskarżenia nie przekracza kwotowego progu dopuszczalności tej skargi (art. 398² § 1 k.p.c.).

Z tych przyczyn orzeczono, jak w postanowieniu.